

HUKANIE (2) *sb n*

a jasne; e z tekstów nie oznaczających é.

sg N hukani(e) (1). ◇ I hukani(e)m (1).

Sł stp brak, Cn s.v. huk, Linde w objaśnieniu s.v. huk.

Wydawanie niskiego głosu przez ptaki (szczególnie przez sowy i gołębie); krzyk żałosny; ululatus Mącz; fremitus Cn (2) : Y przypodobnił lie tu Dawid święty niemey Gołębicy/ ktora tylko hukaniem fwym žal fwoy okázuie. LubPs Ov; Mącz 501c.

Cf HUKAĆ

BZ